

[Henry Christensen.]
slagsreglen, opgives. Jeg tror, vi vil stå fast ved det synspunkt under de kommende forhandlinger.

Det er rigtigt, at vi har sagt, at vi er ikke imod at drøfte og i princippet medvirke til en forbrugsbeskatning til afløsning af en indkomstbeskatning. Afgørelsen af formen for en forbrugsbeskatning må imidlertid i så tilfælde vente til de efterfølgende drøftelser, og til de forhandlinger, der må finde sted i det kommende udvalg, er afsluttet. Men på forhånd vil jeg gerne sige, at vi har meget store betænkeligheder ved at gennemføre en omsætningsskat, der skal praktiseres over detaileddet. Dette må på forhånd forekomme at være en stor belastning af erhvervslivet, men alle disse ting må selvfølgelig nu nøje overvejes. En af de ting, jeg tidligere har nævnt, er jo også behovet for at få rimelig tid til at undersøge, behandle og overveje alle disse ting, når nu folketingsudvalget skal i gang dermed.

Men hvad ligger der så, siger statsministeren, af politik, der kan afbalancere udviklingen, i det, vi foreslår, hvis man ikke vil acceptere denne overbudgettering på de 400-500 mill. kr.?

Det er mig ikke bekendt, at jeg har gjort nogen afgørende indrømmelse ved at sige — der skal ikke være nogen strid mellem os af den grund — at vi vil medvirke til under de givne konjunkturforskelde at dække også statens udlånsvirksomhed igennem skatterne. Det mener jeg også vi klart har været villige til i de forløbne år under højkonjunktoren, så længe den har eksisteret, og det gjorde vi også gennem det forslag, vi i sin tid selv fremsatte her i tinget. Men hvad så, hvis vi ikke vil være med til den yderligere overbudgettering på 400-500 mill. kr., som er den størrelsesorden, man taler om? Hvad ligger der så af midler i den politik, vi foreslår?

For det første, hvad jo er erkendt også af den højtærede statsminister allerede gennem den tilsigtede balance, en forbedring på 500-600 mill. kr. for det kommende finansår sammenlignet med det finansår, der sluttede den 31. marts. Der er allerede derigennem en betydelig stramning og derigennem en betydelig forbedring. Men det, som derudover efter vor opfattelse

skal være et egnet middel til at afbalancere den økonomiske udvikling, er det, jeg pegede på måtte være en egentlig skatte-reform, altså at man brugte en forbrugsbeskatning ikke så meget til at forøge statens indtægter med som til at betale for de reformer, der må til i indkomstskattesystemet, hvis man skal stimulere tilstrækkeligt arbejdsindsats, produktionsindsats og opsparingsindsats. Sambeskatningsproblemet falder jo ind herunder, og det er dér, vi vil bruge forbrugsbeskatningen. Vi har tro til, at vi kan gennemføre sådanne reformer i indkomstskattesystemet, at det betyder en afbalancering, som vil være både aktuelt større og varigt mere værdifuld end forsøget på at vende tilbage til en overbudgetteringspolitik, som det alligevel har vist sig umuligt at holde, som regeringen i hvert fald ikke har kunnet holde i de forløbne år, hvor den har været forsøgt.

Jeg vil også gerne gøre en bemærkning yderligere til spørgsmålet om pristalsudviklingen. Det, jeg sagde herom, står også i den økonomiske årsoversigt. Der står — hvis jeg må have lov at citere —

„Fra midten af 1962 vil dog med uændrede skattesatser udgå en ret kraftig dæmpende virkning fra statens og kommunernes budgetter, idet stigningen i den direkte beskatning formentlig vil udgøre 700-800 mill. kr. Men da juli-pristallet — bl. a. som følge af opgang i skatteposten — meget vel kan udløse en ny dyrtidsregulering til efteråret, vil virkningen på efterspørgselspresset af væksten i skatteindtægterne delvis blive neutraliseret heraf.“

Mere direkte og klart kan det vel ikke siges, end det står her, og jeg finder virkelig, at statsministeren og regeringen selv burde overveje dette problem betydelig grundigere, end man øjensynlig har gjort. Hvis man nu derudover foreslår en yderligere samlet forhøjelse af beskatningen på 500-600 mill. kr., vil virkningen vel alene blive, at den virkning, der angives i årsoversigten, må forventes at blive yderligere forstærket. Vel, det kan vi se nærmere på. Det vil jeg tro i høj grad må blive de indirekte virkninger, omsætningsskatten vil få. Det er min foreløbige vurdering efter det, der til dette øjeblik er fremlagt.

Vi har jo tidligere haft et økonomisk